

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců Mgr. Jaroslava Škopka a Mgr. Jany Komínkové v právní věci **žalobkyně: JB BAU s.r.o.**, se sídlem Vinohradská 2165/48, 120 00 Praha 2, IČ 265 12 882, *zastoupené Ing. Ladislavem Kubicou, daňovým poradcem, se sídlem Rokycanova 1929, 365 01 Sokolov*, proti **žalovanému: Finanční úřad pro Karlovarský kraj**, se sídlem Západní 1800/19, 360 01 Karlovy Vary, v řízení o žalobě ze dne 15.5.2012 na ochranu proti nečinnosti žalovaného týkající se registrace žalobkyně k dani z přidané hodnoty,

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen rozhodnout v registračním řízení o přihlášce žalobkyně k registraci k dani z přidané hodnoty, došlé Finančnímu úřadu v Sokolově dne 27.10.2011, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku .
- II. Žalovaný je povinen rozhodnout v registračním řízení o přihlášce žalobkyně k registraci k dani z přidané hodnoty, došlé Finančnímu úřadu v Sokolově dne 23.1.2012, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku .
- III. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 9.260,- Kč, k rukám zástupce žalobkyně Ing. Ladislava Kubici do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku .

O d ů v o d n ě n í

Žalobou ze dne 15.5.2012 téhož dne doručenou do e-podatelny Krajského soudu v Plzni (dále též jen „*zdejší soud*“) se žalobkyně domáhala soudní ochrany proti nečinnosti tehdejšího Finančního úřadu v Sokolově (dále též jen „*finanční úřad*“), kterou spatřovala v tom, že finanční úřad do dne podání žaloby nerozhodl v registračním řízení o přihláškách žalobkyně k registraci k dani z přidané hodnoty došlých Finančnímu úřadu v Sokolově dne 27.10.2011, resp. 23.1.2012.

Problematika daně z přidané hodnoty byla upravena v zákoně č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „*zákon o dani z přidané hodnoty*“ nebo „*zákon o DPH*“).

Daňové řízení bylo upraveno zákonem č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „*daňový řád*“).

Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*soudní řád správní*“ nebo „*s.ř.s.*“).

Soud pro úplnost uvádí, že v souvislosti s přijetím zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, se jako žalovaný správní orgán označuje Finanční úřad pro Karlovarský kraj.

[I] Žaloba, vyjádření žalovaného k žalobě

Žalobkyně konstatovala, že dne 27.10.2011 podala přihlášku k registraci plátce daně z přidané hodnoty na základě dobrovolného rozhodnutí dle § 94 odst. 18 zákona o dani z přidané hodnoty. Finanční úřad vydal dne 30.11.2011 rozhodnutí č.j. 158229/11/155900402305 a měl následně vystavit osvědčení o registraci plátce daně.

Finanční úřad však dne 9.12.2011 vydal výzvu č.j. 160281/11/155900402305, která byla v rozporu se zákonem, neboť dobrovolná registrace osoby povinné k dani není vázána na žádné podmínky a správce daně tedy překročil svou pravomoc, navíc postupoval v rozporu se svým předchozím rozhodnutím, aniž by toto rozhodnutí zákonným způsobem pozbylo platnosti.

Žalobkyně následně zjistila, že splnila zákonnou povinnost registrace plátce daně z přidané hodnoty tím, že dne 1.10.2011 přijala službu od osoby registrované k dani v jiném členském státě dle § 94 odst. 8 zákona o dani z přidané hodnoty. O tom podala registraci finančnímu úřadu dne 23.1.2012. Finanční úřad toto podání nezákonně překlasifikoval jako o odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí dobrovolné registrace ze dne 13.1.2012 č.j. 2434/12/155900402305. Následně vydal výzvu ze dne 1.2.2012 č.j. 11915/12/155900, kde požadoval, v rozporu se zákonem, splnění dalších podmínek pro registraci osoby povinné k dani. Žalobkyně na tuto výzvu reagovala a odpověděla. Přes námitku proti nečinnosti podanou vůči finančnímu úřadu a následně vůči nadřízenému orgánu Finančnímu ředitelství v Plzni však nedošlo k nápravě.

Finanční úřad má zákonem uloženou povinnost registrovat plátce daně na základě dobrovolně podané přihlášky a svým postupem překračuje pravomoc a zákonné zmocnění. S přihlédnutím k zákonem stanovené podmínce, kdy se osoba povinná k dani stává plátcem při přijetí služby od osoby registrované k dani v jiném členském státě, zákon opět neumožňuje finančnímu úřadu, aby postupoval předmětnými výzvami a bránil žalobkyni plnit řádně a včas své daňové povinnosti a registrační řízení nepřiměřeně protahoval.

Finanční úřad se k žalobě vyjádřil v podání ze dne 10.8.2012. Ve vztahu k podstatě žaloby především nesouhlasil s tím, že žalobkyně podala přihlášku k registraci plátce daně z přidané hodnoty dne 27.10.2011. K tomu prý došlo až dne 23.11.2011. Toto podání bylo evidováno i v podacím deníku (pod č.j. 156619/11/155900). V přihlášce k registraci plátce žalobkyně uvedla, že se jedná o zákonnou registraci, což vyznačila i v kolonce pro důvod registrace. Jako důvod registrace uvedla poskytnutí služby, a to v souvislosti s § 94 odst. 8 zákona o dani z přidané hodnoty. V příloze k přihlášce k registraci předložila doklad o poskytnutí služby osobou povinnou k dani neusazenou v tuzemsku. Nejednalo se tedy, jak žalobkyně uvádí, o podání dobrovolné registrace podle § 94 odst. 18 zákona o DPH.

K tvrzení žalobkyně, že dne 30.11.2011 bylo vydáno rozhodnutí č.j.158229/11/155900402305, na základě kterého mělo být následně vystaveno rozhodnutí o registraci plátce daně z přidané hodnoty, finanční úřad uvedl, že písemnost vedená pod tímto číslem jednacím není rozhodnutím, nemá ani náležitosti rozhodnutí předepsané daňovým řádem, je pouze sdělením, kterým správce daně, byť mu tato povinnost ze zákona nevyplývá, upozorňuje již registrovaného plátce daně, jaké je jeho zdaňovací období od účinnosti registrace. Správce daně toto sdělení vydává současně s rozhodnutím o registraci plátce daně z přidané hodnoty. Sdělení má pouze informativní charakter, v žádném případě nelze pouze na jeho základě považovat řízení o registraci plátce daně z přidané hodnoty za ukončené. V daném případě došlo pouze z důvodu chybného administrativního postupu k odeslání sdělení žalobkyni ještě před vydáním rozhodnutí o registraci.

Finanční úřad dále, s odkazem na § 129 odst. 1 daňového řádu, konstatoval, že prověřil údaje uvedené daňovým subjektem v přihlášce k registraci, a protože měl pochybnosti o jejich správnosti, vyzval žalobkyni k tomu, aby ve lhůtě 15 dnů údaje vysvětlila, doložila, popřípadě doplnila. Výzva byla vydána dne 9.12.2011 pod č.j. 160281/11/155900402305 a doručena dne 19.12.2011. Správce daně ve výzvě upozornil na důsledky nevyhovění. Protože lhůta pro doplnění marně uplynula a nebylo učiněno žádné doplňující podání, Finanční úřad v Sokolově vydal dne 13.1.2012 rozhodnutí o registraci č.j. 2434/12/155900402305, kterým žádost o registraci plátce daně z přidané hodnoty zamítl. Rozhodnutí bylo doručeno dne 23.1.2012 (uplynutím lhůty od doručení do datové schránky). Součástí rozhodnutí bylo poučení o opravném prostředku, kterým je v souladu s § 109 daňového řádu odvolání. Lhůta pro podání odvolání byla v souladu s § 109 odst. 4 daňového řádu stanovena do 30 dnů ode dne doručení napadeného rozhodnutí. Nelze považovat za správné tvrzení žalobkyně, že až následně zjistila, že splnila zákonnou povinnost pro registraci, a proto dne 23.1.2012 podala podle § 94 odst. 8 zákona o DPH přihlášku k registraci, neboť již v původně podané přihlášce k registraci plátce daně z přidané hodnoty podané dne 23.11.2011 důvod zákonné registrace uvedla.

Dne 23.1.2012 bylo žalobkyní učiněno další podání zaevidované pod č.j. 6932/12/155900. Souviselo s již zahájeným registračním řízením, které nebylo ukončeno, neboť neuplynula lhůta pro podání opravného prostředku proti zamítavému rozhodnutí o registraci. Proto jej správce daně s ohledem na § 70 odst. 2 daňového řádu posoudil jako odvolání proti vydanému rozhodnutí, přesto, že takto nebylo označeno. Již v první fázi registračního řízení, zahájeného podáním přihlášky k registraci plátce daně z přidané hodnoty dne 23.11.2011, měl správce daně pochybnosti o předloženém dokladu, a proto jej chtěl vysvětlit, popřípadě doplnit, k čemuž ze strany daňového subjektu nedošlo. V rámci odvolacího řízení správce daně vyzval k doplnění podaného odvolání. Výzva č.j. 11915/12/155900 byla vydána dne 1.2.2012 a doručena daňovému subjektu dne 7.2.2012. Dne 8.2.2012 obdržel Finanční úřad v Sokolově podání daňového subjektu, které bylo označeno jako námitka proti postupu správce daně dle § 261 daňového řádu. Podáním byl namítán rozpor se zákonem při postupu správce daně v registračním řízení v souvislosti s registrací plátce daně z přidané hodnoty. Toto podání posoudil správce daně jako stížnost podle § 261 daňového řádu a zároveň jako podání doplňující odvolání. Takto jednotlivá podání správce daně zaevidoval v podacím deníku (č.j. 21371/12/155900 a 33182/12/155900). K evidované stížnosti správce daně vydal dne 12.3.2012 vyrozmění evidované pod č.j. 33195/12/155900401761. Doplňené odvolání bylo dne 8.3.2012 postoupeno k rozhodnutí odvolacímu orgánu.

[III] Správní spis

Součástí **správního spisu** je přihláška žalobkyně k registraci k dani z přidané hodnoty opatřená podacím razítkem Finančního úřadu v Sokolově (č.j. 156619) přijatá dne 23.11.2011. Jako důvod registrace byl v kolonce č. 10 označen § 94 odst. 8 zákona o DPH (= povinná registrace plátce). Žalovaný vydal dne 9.12.2011 výzvu č.j. 160281/11/155900402305, kterou žalobkyni, podle § 129 odst. 1 daňového řádu, vyzval k doplnění údajů pro registraci s tím, že dne 23.11.2011 obdržel přihlášku k registraci k DPH, přičemž je třeba prokázat, že žalobkyně provádí zdanitelná plnění ve smyslu § 2 zákona o DPH. Dne 13.1.2012 vydal žalovaný rozhodnutí č.j. 2434/12/155900402305, kterým zamítl registraci žalobkyně jako plátce daně z přidané hodnoty (ve vztahu k přihlášce přijaté dne 23.11.2011).

Žalobkyně podala dne 23.1.2012 další přihlášku k registraci k dani z přidané hodnoty, která byla opatřena podacím razítkem Finančního úřadu v Sokolově (č.j. 6932). Jako důvod registrace byl v kolonce č. 10 označen § 94 odst. 8 zákona o DPH. Přílohou přihlášky je příjmový pokladní doklad P10097 dokumentující zdanitelné plnění ve vztahu ke společnosti G-SOFTWIS, spol. s r.o. se sídlem v Bratislavě. Jako účel platby bylo uvedené poradenství (konzultace účetních a daňových podmínek na Slovensku). Žalovaný vydal dne 1.2.2012 výzvu č.j. 11915/12/155900, kterou žalobkyni, podle § 112 odst. 2 daňového řádu, vyzval k doplnění odvolání s tím, že přihlášku žalobkyně k registraci k dani z přidané hodnoty podanou dne 23.1.2012 posoudil, s ohledem na průběh registračního řízení a § 70 odst. 2 daňového řádu, jako odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí registrace ze dne 13.1.2012 č.j. 2434/12/155900402305. Na uvedenou výzvu žalobkyně reagovala podáním doručeným finančnímu úřadu dne 8.2.2012, v němž konstatovala rozpor výzvy se zákonem a zdůraznila, že podání k registraci ze dne 23.1.2012 nelze považovat za odvolání.

[III] Posouzení věci krajským soudem

Po provedeném jednání soud dospěl k závěru, že žaloba **je** důvodná.

Podle § 79 odst. 1 věty první s.ř.s. se ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Podle § 79 odst. 2 s.ř.s. je žalovaným správní orgán, který podle žalobního tvrzení má povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení.

Podle § 80 odst. 1 s.ř.s. lze žalobu lze podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon.

Podle § 81 odst. 1 s.ř.s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Podle § 81 odst. 2 s.ř.s. je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon. Podle § 81 odst. 3 s.ř.s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná.

Podle § 38 odst. 1 daňového řádu osoba zúčastněná na správě daní je oprávněna dát podnět nejbližše nadřízenému správci daně v případě, že správce daně nepostupuje v řízení bez zbytečných průtahů, protože *a)* marně uplynula zákonem stanovená lhůta, v níž měl správce daně provést úkon, *b)* neprovedl úkon ve lhůtě, která je pro provedení takového úkonu při správě daní obvyklá, nebo *c)* nevydal rozhodnutí bezodkladně poté, co došlo k shromáždění podkladů potřebných pro rozhodnutí.

Podle § 129 odst. 1 daňového řádu správce daně prověří údaje uvedené daňovým subjektem v přihlášce k registraci a v případě pochybností o jejich správnosti nebo úplnosti vyzve daňový subjekt, aby údaje vysvětlil, doložil, popřípadě doplnil nebo změnil, a zároveň stanoví lhůtu, v níž je daňový subjekt povinen tak učinit.

Podle § 129 odst. 2 daňového řádu vyhoví-li daňový subjekt výzvě ve stanovené lhůtě, hledí se na přihlášku k registraci, jako by byla podána bez vady v den původního podání. Je-li výzvě vyhověno až po uplynutí lhůty, považuje se přihláška k registraci za podanou tímto dnem.

Podle § 129 odst. 3 daňového řádu není-li vyhověno této výzvě a je-li to důvodné, zaregistruje správce daně daňový subjekt z moci úřední.

Podle § 129 odst. 4 daňového řádu správce daně rozhodne o registraci ve lhůtě 30 dnů ode dne podání přihlášky, popřípadě ode dne odstranění jejích vad; ve zvlášť složitých případech může tuto lhůtu prodloužit nejbližší nadřízený správce daně.

Podle § 129 odst. 5 daňového řádu rozhodnutí o registraci se neodůvodňuje s výjimkou rozhodnutí, kterým se registrace zamítá.

Soud nejprve uvážil nad aktivní legitimaci žalobkyně. Základní podmínkou pro podání žaloby ve smyslu § 79 s.ř.s. je bezvýsledné vyčerpání prostředků, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu. Mezi stranami není sporné, že se žalobkyně podáním ze dne 28.3.2012 obrátila na tehdejší Finanční ředitelství v Plzni, v němž mj. uvedla: „*Podávám stížnost (...) ve věci prodlení při registraci plátce daně z přidané hodnoty, a to na základě dobrovolné, ale také povinné registrace dle zákona. (...) Rozhodnutí (...) ze dne 12.3.2012 neodstranilo namítanou nečinnost správce daně, a proto žádám, aby nadřízený správce daně napravil toto pochybení v nejbližší možné lhůtě (...)*“. Součástí správního spisu je listina Finančního ředitelství v Plzni ze dne 18.5.2012 č.j. 3689/12-1500-401496, z níž je zřejmé, že finanční ředitelství posoudilo podání žalobkyně ze dne 28.3.2012 jako stížnost ve smyslu § 261 odst. 1 daňového řádu, nikoliv jako námitku na ochranu proti nečinnosti podle § 38 daňového řádu. Soud vzal tedy za své (a strany sporu to nezpochybnily), že na žádost žalobkyně stran nečinnosti finančního úřadu nebylo reagováno. V takovém případě žalobkyně skutečně bezvýsledně vyčerpala prostředky k ochraně proti nečinnosti správního orgánu, neboť o bezvýsledné vyčerpání se jedná i tehdy, když o žádosti účastníka řízení není rozhodnuto ve lhůtě pro vydání rozhodnutí.

Z obsahu podané žaloby je zřejmé, že žalobkyně spatřuje nečinnost finančního úřadu jednak v nevydání rozhodnutí v registračním řízení o přihlášce žalobkyně k registraci k dani z přidané hodnoty došlé Finančnímu úřadu v Sokolově dne 27.10.2011, a dále v nevydání rozhodnutí v registračním řízení o přihlášce žalobkyně k registraci k dani z přidané hodnoty došlé Finančnímu úřadu v Sokolově dne 23.1.2012.

Stran namítané nečinnosti ve věci přihlášky ze dne 27.10.2011 soud uvážil následovně.

Finanční úřad v tomto případě nečinnost nikterak nezpochybnil, prohlásil totiž, že mu žádná přihláška žalobkyně k registraci k DPH nebyla dne 27.10.2011 doručena. Soud proto vyzval žalobkyni k předložení originálu oné přihlášky, jejíž kopie byla předložena spolu s žalobou. Žalobkyně originál předložila při ústním jednání uskutečněném dne 5.4.2013. Listina byla opatřena otiskem podacího razítka Finančního úřadu v Sokolově s datem 27.10.2011, číslo jednací nebylo uvedeno. Vedle podacího razítka byl dále otisk razítka s údajem „DORUČENO OSOBNĚ“. Žalovaný nezpochybnil pravost tiskopisu ani otisků razítek, v písemných vyjádřeních i během jednání soudu oponoval však tezí, že dle interních pravidel listina opatřená razítkem „DORUČENO OSOBNĚ“ by neměla být v dispozici žalobkyně, neboť tímto razítkem se opatřují pouze originály ponechané na finančním úřadu (a jimiž je zahájeno příslušné řízení). Takové řízení proto nemohlo být v případě přihlášky ze dne 27.10.2011 zahájeno.

Soud nemohl argumentaci žalovaného akceptovat.

Ať už jsou vnitřní mechanismy v rámci žalovaného, resp. finančního úřadu, nastaveny jakkoliv, žalobkyně objektivně disponuje originálem tiskopisu přihlášky k registraci k DPH opatřeným originály razítek používaných finančním úřadem. Větší nároky na prokázání toho, že žalobkyně takovou přihlášku dne 27.10.2011 podala, nelze klást. Vycházejí z toho, že nečinnost je objektivně existující stav, kdy v zákonem předepsaných lhůtách nedošlo k provedení příslušných procesních úkonů, soud proto, ve smyslu **§ 81 odst. 2 s.ř.s.**, uložil žalovanému povinnost rozhodnout v registračním řízení o přihlášce žalobkyně k registraci k dani z přidané hodnoty došlé Finančnímu úřadu v Sokolově dne 27.10.2011, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Lhůta třiceti dnů byla stanovena s ohledem na lhůtu danou **§ 129 odst. 4** daňového řádu.

Stran namítané nečinnosti ve věci přihlášky ze dne 23.1.2012 soud uvážil následovně.

Finanční úřad v tomto případě posoudil přihlášku jako odvolání proti zamítavému rozhodnutí ve věci přihlášky k registraci podané žalobkyní dne 23.11.2011. Spis byl odeslán odvolacímu orgánu (Finanční ředitelství v Plzni, následně Odvolací finanční ředitelství), který nerozhodl do dne jednání soudu.

Jistě, tím, že přihláška k registraci byla jako odvolání předložena nadřízenému správnímu orgánu, žalovaný prakticky ztratil možnost činit ve věci jakékoliv úkony. Jenže právě ono chápání přihlášky jako opravného prostředku je třeba hodnotit jako zjevně vybočující z logického posouzení podání žalobkyně. Ani sám finanční úřad zprvu nepovažoval přihlášku ze dne 23.1.2012 jako bezvadné podání, a proto vyzval žalobkyni, aby, podle jeho slov „odvolání“, patřičně doplnila (výzva ze dne 1.2.2012 č.j. 11915/12/155900). Žalobkyně reagovala podáním, v němž mj. zdůraznila, že podání k registraci ze dne 23.1.2012 nelze považovat za odvolání. O to překvapivější pak byl další postup finančního úřadu. Disponujíc výslovným prohlášením žalobkyně o tom, že nevyužila opravného prostředku, přesto posoudil přihlášku ze dne 23.1.2012 jako odvolání a věc předložil nadřízenému orgánu. Zvolil tak nikoliv nejméně vhodný postup k řešení, ale postup nesmyslný. Byť soud při rozhodování o žalobách na ochranu před nečinností nepředjímá ani jakkoli nepresumuje rozhodnutí správního orgánu, neboť tato úvaha náleží pouze správním orgánům vedoucím příslušná správní řízení, je zřejmé, že v tomto případě měl finanční úřad vycházet ze základní skutečnosti – není-li pravomocně skončeno určité řízení (v tomto případě řízení o přihlášce ze dne 23.11.2011), je takto zahájené řízení procesní překážkou ve vztahu k řízení o tomtéž (= povinná registrace k DPH) iniciovaném případnou přihláškou pozdější. Jak v takové situaci postupovat, řeší daňový řád.

Žalovaný se však vadně zvoleným postupem nemůže zbavit odpovědnosti za nečinnost. Byl to totiž on, kdo měl o přihlášce ze dne 23.1.2012 rozhodnout, tato odpovědnost rozhodně nepřešla na Finanční ředitelství v Plzni, příp. na Odvolací finanční ředitelství. Žalovaný tak objektivně zůstal ve věci nečinný, a soud mu proto, ve smyslu **§ 81 odst. 2 s.ř.s.**, uložil povinnost rozhodnout v registračním řízení o přihlášce žalobkyně k registraci k dani z přidané hodnoty došlé Finančnímu úřadu v Sokolově dne 23.1.2012.

I v tomto případě byla lhůta třiceti dnů stanovena s ohledem na lhůtu danou § 129 odst. 4 daňového řádu.

[IV] Náklady řízení

Žalobkyně, která měla ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první soudního řádu správního právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalovanému, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně výši nákladů řízení specifikovala v podání ze dne 7.4.2013, když požadovala celkem 19.236,- Kč [soudní poplatek 3.000,- Kč; odměna zástupce za dva úkony právní služby v plné výši, tj. po 2.100,- Kč/úkon, náhrada hotových výdajů za dva úkony právní služby po 300,- Kč/úkon, tedy ve výši 600,-Kč, to vše podle § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „advokátní tarif“; dále náhrada za promeškaný čas v souvislosti s cestou ze Sokolova do Plzně (celkem 6 hodin) a náhradu cestovních nákladů na dvě jednání soudu (19.3. a 5.4.2013); daň z přidané hodnoty].

Soud přiznal žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši **9.260,- Kč** sestávající ze zaplaceného soudního poplatku ve výši **2.000,- Kč** [tedy ve skutečné výši, v jaké byl žalobkyní poplatek uhrazen] a dále z odměny zástupce za požadované dva úkony právní služby v plné výši, tj. po 2.100,- Kč/úkon, tedy ve výši **4.200,- Kč**, a z náhrady hotových výdajů za dva úkony právní služby po 300,- Kč/úkon, tedy ve výši **600,- Kč** [byť žalobkyně mohla požadovat náhradu za čtyři úkony právní služby - převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby, dvojí účast na jednání soudu].

Součástí náhrady nákladů řízení je dále náhrada za promeškaný čas v souvislosti s cestou ze Sokolova do Plzně a zpět ve dnech 19.3. a 5.4.2013, a to ve výši **1.200,- Kč** [100,- Kč za každou z dvanácti promeškaných půlhodin ve smyslu § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 advokátního tarifu].

Protože žalobkyně byla zastoupena zástupcem – plátcem DPH, byly odměna zástupce a náhrada zástupce navýšeny o částku **1.260,- Kč** odpovídající dani, kterou je zástupce povinen z odměny a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (§ 57 odst. 2 s.ř.s.).

Zástupce žalobkyně se rovněž domáhal i náhrady cestovních nákladů. Soudu však nedoložil tvrzenou spotřebu osobního automobilu, kterým se měl na jednání soudu dopravit, a proto soud náhradu cestovních nákladů nepřiznal. Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení bylo žalovanému stanoveno platební místo podle § 149 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s § 64 s.ř.s. a určena pariční lhůta podle § 160 odst. 1 část věty za středníkem o.s.ř. ve spojení s § 64 s.ř.s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních

u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 5. dubna 2013

JUDr. PhDr. Petr Kuchynka, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková